

bela žogica

ntzs

številka 9

Junij 2015

Državni ekipni prvaki v sezoni 2014-2015
Masters 2015
V Laškem znova z rekordno udeležbo

Državni prvaki v sezoni 2014–2015

	MLAJŠI KADETI	
POSAMEZNO	Matija Novel	Lea Paulin
DVOJICE	Matija Novel - Domen Sečnik	Tara Kobetič - Vita Kobetič
	KADETI	
POSAMEZNO	Aljaž Frelih	Aleksandra Vovk
DVOJICE	Aljaž Frelih - Tim Pavli	Aleksandra Vovk - Pija Mihevc
MEŠANE DVOJICE	Aljaž Frelih - Katarina Stražar	
	MLADINCI	
POSAMEZNO	Darko Jorgić	Zala Veronik
DVOJICE	Darko Jorgić - Aljaž Šmaljcclj	Zala Veronik - Nika Veronik
MEŠANE DVOJICE	Darko Jorgić - Tamara Pavčnik	
	ČLANI DO 21 LET	
POSAMEZNO	Darko Jorgić	Zala Veronik
DVOJICE	Darko Jorgić - Tilen Novak	Zala Veronik - Nika Veronik
	ČLANI	
POSAMEZNO	Bojan Tokić	Manca Fajmut
DVOJICE	Jan Žibrat - Deni Kožul	Manca Fajmut - Alex Galič
MEŠANE DVOJICE	Gregor Zafoštnik - Zala Veronik	

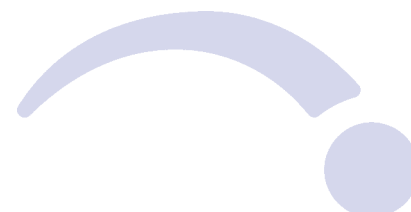
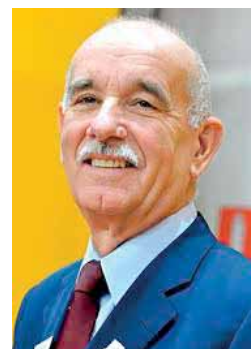
Masters in sodniki

■ Matija Krnc

Domača namiznoteniška sezona se že peto leto zapored zaključuje s turnirjem masters, na katerem lahko nastopi le 16 najboljših v kategorijah mlajši kadeti in mlajše kadetinja, kadeti in kadetinja, mladinci in mladinke, člani in članice ter veterani in veteranke. V članski konkurenci si poleg točkovnega bonusa najboljši razdelijo tudi 5.000 evrov.

Če se danes vsi udeleženci tega turnirja, ki jih je bilo samo za mizami 140, ob trenerjih, sodnikih, starših in gledalcih pa prek 200, vsi strinjajo, da je tak turnir zaželen in potreben, je bilo pred petimi leti povsem drugače. Veliko je bilo nasprotnikov in potrebno je bilo kar nekaj smelosti in prepričevanj, da tak turnir potrebujemo. Prav zadnji turnir na Otočcu pa je pokazal, da je namiznoteniška družina lahko zelo homogena, če so le cilji pravi in predstavljeni primerno. Celo novost na turnirju, da nekaj tekem sodijo igralci sami je bila sprejeta z odobravanjem, saj se vsi klubi srečujejo s pomanjkanjem financ in s tem plačilom za sodnike. Že vrsto let uporabljen kriterij, da si v začetnih krogih na nekaterih tekmovanjih sodijo igralci sami, uporabljajo vse sosednje države, zato je bilo le vprašanje časa, kdaj bomo tudi v Sloveniji uvedli tak način sojenja. Seveda je prav, da se v zaključne dvoboje na teh tekmovanjih vključijo tudi ustrezni sodniki, hkrati pa je to tudi priložnost, da se tako igralci kot tudi trenerji seznanijo z vsemi pravili in predpisi. Žal sodniki vse prevečkrat ugotavljamo, da je prav pomanjkanje poznavanja vseh pravil in predpisov, še posebno ko gre za servis, največkrat kamen spotike pri posameznih sodniških odločitvah.

Vsekakor je ta turnir pokazal, da se da, če se hoče. Če je pred nami cilj in zarisana pot, kako do cilja. Tako posamezne komisije in vodstvo NTZS bodo že v prihodnji sezoni lahko kmalu preskusili, kdaj in kako uveljaviti novo pravilo o sojenju. Tako kot je imel turnir masters v začetku nekaj nasprotnikov, jih bo imelo tudi novo pravilo. Od vseh udeležencev namiznoteniških tekmovanj pa bo odvisno, kako zrelo se bomo lotili tudi tega cilja.

Predsednikova razmišljanja

Mag. Marjan Hribar, predsednik NTZS / Foto: Arhiv NTZS

■ Matija Krnc

Zaključek sezone je vsekakor prilika, da se naredi obračun za nazaj in pripravi strategijo in cilje za prihodnjo sezono. Čeprav se koledarsko leto ne ujema z namiznoteniško sezono, pa smo se pri načrtovanju vseh aktivnosti znotraj NTZS takšne dvojnosti že navadili.

Na zaključnem masters turnirju na Otočcu smo se zato pogovarjali s predsednikom Namiznoteniške zveze Slovenije mag. Marjanom Hribarjem. Ne toliko o minuli sezoni, ki je zahtevala veliko naporov predvsem glede finančne stabilnosti zveze, temveč predvsem o prihodnji, ki bo znova zahtevala vrsto ukrepov, da se zastavljeni cilji tudi uresničijo. Glede na smelo zastavljene cilje že v prvem svojem mandatu, ki so bili večinoma realizirani, smo z veseljem prisluhnili predsednikovemu razmišljanju o ciljih za prihodnjo sezono.

»Prvi cilj bo uresničen že ob začetku naslednje sezone, saj Namiznoteniški trening center Slovenije selimo iz klubskih prostorov Krke na Otočec. S tem se bodo izboljšali pogoji tako za klub kot tudi center, saj bo možnosti za dodatne treninge veliko več. Tudi povezave z drugimi trening centri po Evropi, predvsem z bližnjimi v Italiji, v Avstriji in na Hrvaškem, bodo lažje uresničljivi. Vsi pa dobro vemo, da je dober trening osnova za doseganje boljših rezultatov. Kakovostni in raznovrstni treningi z različnimi partnerji pa so nujno potrebni, če načrtujemo tudi dobre rezultate.« je poudaril predsednik in nadaljeval:

»Organizacija mladinskega odprtega prvenstva Slovenije se mora nadaljevati, saj je zares škoda, da

smo to tradicionalno tekmovanje, ki smo ga pripravili kar 17-krat opustili. Seveda bo potrebno znova zajeti nekaj svežega vetra v jadra organizacije, vendar pa je to nujno potrebno že zaradi vseh mladih, ki dosegajo zavidanja vredne rezultate. Hkrati z organizacijo mladinskega tekmovanja imamo za kratkoročni cilj organizacijo tudi članskega tekmovanja v okviru ITTF, ki bi ga vezali s turnirjem na Hrvaškem. Igralci iz drugih kontinentov bi tako v večjem številu prihajali na oba turnirja in s tem zagotovili zadostno število prijav. Četrty pomemben cilj je ustanovitev 10 novih klubov, saj lahko ugotavljamo, da so nekateri predeli Slovenije še črne luknje glede organiziranega igranja namiznega tenisa. Če vsako leto znova ugotavljamo, da se namizni tenis, vsaj rekreativno, igra skoraj v vsakem večjem mestu, potem se moramo tudi mi potruditi, da pride do organizirane vadbe tudi v teh sredinah in s tem vključitev v tekmovalni sistem.«

Poleg kratkoročnih ciljev za prihodnjo sezono pa se je predsednik bolj zamislil ob predstavitvi dolgoročnih ciljev, ki jih bo predstavil v novi strategiji NTZS 2016-2020. O vseh podrobnostih tokrat še ni hotel govoriti, saj je menil, da bo med sezono dovolj časa za pregled doseženih ciljev iz sedanje strategije, za popravek morebitnih slabih odločitev ali premalo natančno zapisanih ciljev. Med temi je bila vsekakor spodbudna izjava predsednika, da morajo biti cilji visoki. »V novi strategiji bo vsekakor med cilji tudi nova ekipna medalja na enem od evropskih prvenstev.« je zaključil razmišljanje predsednik NTZS mag. Marjan Hribar.

Prvi cilj bo uresničen že ob začetku naslednje sezone, saj Namiznoteniški trening center Slovenije selimo iz klubskih prostorov Krke na Otočec. S tem se bodo izboljšali pogoji tako za klub kot tudi center, saj bo možnosti za dodatne treninge veliko več. Tudi povezave z drugimi trening centri po Evropi, predvsem z bližnjimi v Italiji, v Avstriji in na Hrvaškem, bodo lažje uresničljivi.

Člansko državno prvenstvo

24. ČLANSKO DRŽAVNO PRVENSTVO RS V NAMIZNEM TENISU NA JESENICAH JE NA ZAČETKU MARCA PO OSMIH LETIH NA DOMAČIH TLEH ZNOVA POZDRAVILO BOJANA TOKIĆA, KI JE KLJUB DOBREMU ODPORU MLADIH UPRAVIČIL SVOJ SLOVES IN OSVOJIL KRONO, KI JE PRI ŽENSKAH ODŠLA V ROKE MANCE FAJMUT.

■ Tim Šfiligoj

Od naslova državnega prvaka v Cerknici 2007, ko je Tokić v finalu ugnal Mitjo Horvata, je naš prvi lopar v mednarodnih ringih nastopil na olimpijskih igrah v Pekingu in Londonu, osvojil tri bronaste kolajne na evropskih prvenstvih in življenjepis dopolnil s skalpi nad olimpijskim in evropskim prvakom. Tokić na Gorenjsko ni prišel zgolj meriti mišic, temveč je imel njegov nastop večjo težo: »Na državno prvenstvo nisem prišel po zmago. Željo za moj nastop na državnem prvenstvu je izrazila NTZS. Glede na to, da mi zveza res stoji ob strani, me podpira, ter da imam zadnje čase z vodilnimi maksimalno korekten in spoštljiv odnos, sem privolil v upanju, da bo moj nastop koristil promociji namiznega tenisa.«

Bojan je v zaključni fazi turnirja v polfinalu in finalu nadel na dobro razpoložena **Darka Jorgića** (NTK Krka) in **Jana Žibrata** (Tujina). Oba sta uspela svojemu vzorniku odšchipniti dva niza, pri čemer je imel Žibrat v četrtem nizu celo žogico za vodstvo s 3:1. Ta je ostala neizkoriščena, Tokić pa je

Foto: Arhiv NTZS

Foto: Arhiv NTZS

Foto: Arhiv NTZS

dobrih deset minut kasneje svoj osmi naslov članskega državnega prvaka proslavil v objemu brata Darijeta in nečakinje Sare.

Svojo premoč na domačih tekmovanjih je pri ženskah potrdila letos izjemna **Manca Fajmut** (NTK Fužinar), ki je v finalu s **4:1** premagala svojo novo reprezentančno kolegico **Tamara Pavčnik** (NTK Hrastnik). Hrastničanka je poskrbela za presenečenje v polfinalu, kjer je bila po štirih nizih boljša od raztresene **Alex Galič** (Tujina). S tretjim zaporednim naslovom je Fajmutova izenačila dosežek **Martine Pohar** (bivša Safran), ki je bila na vrhu med leti 2002 in 2004, prihodnje leto pa bo zagotovo napadala še rekordni četrti zaporedni naslov.

Zgodovina se je pisala tudi v konkurenci moških dvojic, kjer sta **Jan Žibrat** in **Deni Kožul** (NTK Logatec) v finalu s **3:1** odpravila branilca naslova **Uroša Slatinška** in

Darka Jorgića iz NTK Krka. Takrat 17-letni Kožul je prišel do svojega prvega naslova članskega prvaka, Žibrat pa je dvema naslovoma med posamezniki (2012 in 2013) ter naslovu v mešanih dvojicah (2009 z Manco Fajmut), naposled dodal še naslov v dvojicah ter dopolnil komplet zlatih odličij na članskih državnih prvenstvih.

Manca Fajmut in **Alex Galič** sta pričakovano osvojili naslov v konkurenci ženskih dvojic, **Gregor Zafošnik** (ŽNTK Maribor) in **Zala Veronik** (NTK Fužinar) pa sta bila še drugo leto zapovrstjo najboljša v konkurenci mešanih dvojic. Tekom sobotnega sporeda je NTZS organizirala slavnostno podelitev priznanj najboljših igralcem v sezoni 2013/2014, celotna dva dni pa je za posebno vzdušje v dvorani skrbel prav povratnik Bojan Tokić, ki si je vzel čas za vse navzoče in znova spomnil tudi na svojo izjemno človeško plat.

Foto: Arhiv NTZS

Foto: Arhiv NTZS

Suzhou – svetovno prvenstvo s presežniki

■ Matija Krnc

Vsako svetovno prvenstvo je nekaj posebnega, saj se zmagovalci zapišejo v anale namiznoteniške zgodovine. Seveda pa je organizacija svetovnega prvenstva na Kitajskem še toliko bolj zanimiva in posebna tako po kraju, času kot tudi tehničnih možnostih.

Tokratno svetovno prvenstvo, ki ga je Kitajska namiznoteniška federacija pripravila v mednarodnem expo centru v majhnem mestu Suzhou (ima »samo« 5 milijonov prebivalcev) nedaleč od Shanghaija je to znova le potrdilo. Ne toliko zaradi nove generacije kitajskih igralcev in igralk, ki še ne mislijo tako hitro prepustiti namiznoteniških trofej predstavnikom drugih držav, ampak predvsem zaradi izbire kraja. Suzhou, ki mu pravijo nebesa sveta, je zares čudovito majhno mesto ob delti reke Yangtze in jezeru Tai in je glavno mesto province Jiangsu. To je eno najstarejših mest na tem območju z izredno bogato zgodovino, hkrati pa eno najbolj naprednih mest na Kitajskem. Znano je po čudovitih vrtovih, templjih, kanalih in odličnih transportnih poteh. Predvsem hitri vlak (do Shanghaija vozi le dobrih 30 minut) in lokalni metro sta vrhunca sodobne tehni-

ke. Ne gre spregledati tudi dejstva, da motornih koles na bencin ni, saj morajo imeti električne agregate in zelo veliko je tako opremljenih tudi avtomobilov. Široke avenije z drevesi in veliko zelenja dajejo mestu še posebno privlačen videz. Posebno v večernih urah se sodobni objekti, tako kot v vseh večjih mestih, spremenijo v svetlobne portale in so prava paša za oči. Pomemben delež k razvoju mesta je prispevala industrija, ki je locirana na robu mesta in med katerimi je najbolj znana prav tovarna svile.

Tekmovalni pogoji so bili, tako kot se za svetovno prvenstvo spodobi, odlični. Le razsežnosti vseh pripadajočih objektov so bile tolikšne, da so tako igralci, trenerji in sodniki rabili kar nekaj časa za prilagoditev tako ugodnim pogojem. V tekmovalnem delu pa je bilo tako kot na zadnjih svetovnih prvenstvih bolj državno prvenstvo Kitajske, saj so se tako v moški kot ženski konkurenci pomerili med seboj. Tokrat sta imela Ma Long pri moških in Ding Ning pri ženskah več sreče in znanja, kot na zadnjih tekmovanjih in zaslužno osvojila naslova. Tudi vsi drugi naslovi so ostali doma, le kombinirana dvojica v mešanih dvojicah je po zaslugi Xu Xina in Korejke Yang Haeun polovično odšla v tujino.

Ma Long

Ding Ning

Sicer pa so se za naslove svetovnih prvakov v finalu borili:

Pri moških posamezno:

MA Long : FANG Bo (oba Kitajska) 4:2

Moški dvojice:

XU Xin-ZHANG Jike : FAN Zhedong-ZHOU Yu (vsi Kitajska) 4:2

Ženske posamezno:

DING Ning : LIU Shiwen (obe Kitajska) 4:3

Ženske dvojice:

DING Ning-LI Xiaoxia : LIU Shiwen-ZHU Yulin (vse Kitajska) 3:4

Mešane dvojice:

XU Xin-YANG Haeun (KOR) : YOSHIMURA Maharuru – ISHIKAWA Kasumi (Japonska) 4:0

V Bakuju 1. evropske igre

■ Matija Krnc

Slovesno otvoritvijo se bodo v azerbajdžanskem Bakuju 12. junija začele prve evropske igre, na katerih bo nastopilo več kot 6000 športnic in športnikov iz 50 držav. Pomerili se bodo v kar dvajsetih športnih panogah, med katerimi bo tudi namizni tenis. Čeprav v naših medijih ni toliko zanimanja kot za OL, pa bo igre spremljalo več kot 1600 akreditiranih novinarjev.

Pomembno mesto med 50 reprezentancami bo imela tudi 136 članska reprezentanca Slovenije, ki na igre pošilja 38 športnic in 43 športnikov v 17 športnih panogah, med katerimi bosta tudi Bojan Tokić in Alex Galič. Vodja slovenske delegacije na prvih evropskih igrah pa bo priznani nekdanji telovadec Aljaž Pegan.

Posebna čast je doletela Bojana Tokića, ki bo na otvoritveni slovesnosti zastavonoša reprezentanci Slovenije, kar je veliko priznanje tako Bojanu, kot tudi namiznemu tenisu.

Foto: OKS

Foto: OKS

Čeprav nekatere športne panoge ne bodo zastopane z najboljšimi, pa se bodo v namiznoteniški dvorani borili že za olimpijske vstopnice. Zmagovalec prvih evropskih iger bo že direktno uvrščen na Olimpijske igre prihodnje leto v Riu. Prav zato bodo namiznoteniški dvoboji še posebej zanimivi.

Tako kot v namiznem tenisu se bodo delile olimpijske vozovnice še v strelstvu in taekwondoju, medtem ko bodo tekmovanja v judu štela tudi za evropsko prvenstvo. V azerbajdžanski prestolnici Bakuju bodo torej prvič podelili priznanja in kolajne, ki jih športniki doslej še niso prejeli. Prav zanimivo bo, kdo se bo zapisal v anale kot prvi dobitnik kolajne v namiznem tenisu. Jan Owe Waldner se je prešerno veselil prve olimpijske medalje, ko je tudi namizni tenis postal olimpijska disciplina.

Foto: OKS

Mladinsko Evropsko prvenstvo – Bratislava 2015

■ Tim Šfiligoj

Dober mesec dni pred pričetkom 58. evropskega prvenstva za mladino, ki bo letos med 10. in 19. julijem potekalo v Bratislavi, je bila z žrebom ekipnega dela tekmovanja opravljena prva formalnost, igralci pa so že začutili predtekmovalno nervozo.

Tako je bilo vsaj v ekipi slovenskih mladincev. **Darko Jorgić, Deni Kožul** in **Tom Šfiligoj** (mesto četrtega igralca je rezervirano za Erika Paulina, kdo bo peti potnik na prvenstvo, pa še ni znano), ki že celotno sezono blestijo na turnirjih serije ITTF Junior Circuit, so ob snidenju v ŠRC Otočec pred pričetkom MASTERSA najprej entuziastično predebatirali žreb, ki jim je v 1. diviziji v skupini D namenil reprezentance **Rusije, Ukrajine in Avstrije**. Rusi so v vlogi 4. nosilcev, naši fantje pa v vlogi 5., imajo pa na vzhodnjake naši reprezentanti letos dobre spomine, saj so jih tako na MP Slovaške, kot tudi na MP Italije premagali v polfinalu ekipnega tekmovanja.

Da je medalja cilj naših fantov, ni skrivnost. Kot pravi selektor **Jože Urh**, pa mesto na stopničkih ni obveza, temveč lepa vzpodbuda: »Letos imamo zares odlično mladinsko ekipo, ki bo na evropskem prvenstvu za mladino prihodnji julij napadala kolajno. Verjamem, da bodo borbe hude, prvi cilj je uvrstitev med 8, potem verjamem, da bomo nevarni za vsakega nasprotnika, vsi se nas bojijo. Darko in Deni v centru dobro napredujeta, tudi Tom naredil dobro odločitev in igra boljši namizni tenis. Jasno je, da sodimo v krog favoritov za medaljo in že samo dejstvo, da ne bomo napadali iz ozadja, pomeni, da dobro delamo. Medalja bi bila lepa, vendar ne bo konec sveta tudi, če je ne osvojimo. Mi gledamo na to, da počasi generacijo reprezentantov Saš Lasan in Uroš Slatinšek

Foto Arhiv NTZS

Foto Arhiv NTZS

zamenjamo s temi mladimi fanti in slovensko člansko reprezentanco dvignemo na višji nivo. Medalje v mlajših konkurencah so seveda dobra potrditev in so dobrodošle, vendar moji osebni cilji segajo bolj v prihodnost.«

Za kakšno generacijo fantov gre, priča tudi majska evropska jakostna lestvica, kjer je Darko zasedal 7. mesto, Deni 13. mesto, Tom pa 31. mesto. Na ITTF-ovi svetovni ekipni jakostni lestvici, ki upošteva uvrstitve igralcev in je generirana na podlagi simulacij tekem treh najboljših igralcev posamezne države, se naši fantje nahajajo na 7. mestu in so za Francijo, druga najmočnejša evropska ekipa.

Ekipno tekmovanje bo na sporedu na začetku prvenstva, nato pa bo šlo na nož še v konkurencah posamezni-

kov, dvojic in mešanih dvojic. Razen omenjenih fantov in najboljših mladink, kadetinj in kadetov, naše reprezentance še niso bile potrjene, je pa jasno, da bodo v rezultatskem smislu v ospredju naši mladinci. Darko Jorgić je medtem že nastopil na svojem prvem članskem prvenstvu in zgodba o pomlajevanju reprezentance ter iskanju novega oz. novih Bojanov Tokićev, končno postaja vsaj približek realnosti.

Se lahko ponovi Ostrava izpred dveh let, ko sta Jorgić in Paulin med kadeti Sloveniji priborila srebro, Darko pa je nato turnir kronal še z dvema kolajnama v konkurencah dvojic? Na odgovor bo potrebno počakati še mesec dni. Nekaj pa je gotovo – naši fantje bodo v slovaški prestolnici na terenu pustili svoje srce.

Masters 2015

■ Tim Šfiligoj

Domača namiznotenška sezona se je v soboto, 6. junija, zaključila na Otočcu, kjer so se najboljši igralci in igralki pomerili na petem zaključnem MASTERSU. V ŠRC Otočec se je zbralo 140 igralcev in igralk, ki so lovili še zadnje točke za jakostno lestvico in se v članski konkurenci udarili za denarno pogачo v skupni vrednosti 5.000 EUR.

Turnir, na katerem je prostora le za 16 najboljših igralcev in igralk v kategorijah mlajši kadeti, kadeti, mladinci in člani, je še drugo leto zapored potekal na Otočcu, ki bo od septembra dalje novo domovanje **Namiznoteniškega trening centra Slovenije**.

Članski turnir je postregel z zanimivim dogajanjem že povsem na začetku, saj sta se v 1. krogu pomerila letošnja državna prvaka v konkurenci dvojic **Jan Žibrat** (Tujina) in **Deni Kožul** (NTK Logatec). Žibrat je po odpovedi Tomaža Pelcarja poziv na tekmovanje dobil šele v petek zvečer, na mizi številka 5 pa je naletel na super-razpoloženega Kožula, ki je tekmo dobil s **4:2** in tako prišel do enega izmed lepših skalpov v svoji karieri. Zmage nad Žibratom Logatčan ni uspel nadgraditi v četrtfinalu, kjer je zapravil vodstvo s **3:2** v nizih in na koncu le priznal premoč domačinu **Urošu Slatinšku** (NTK Krka). 35-letni Velenjčan se je v finalu srečal s svojim starim znancem **Mitjo Horvatom** (Tujina). Horvat je dobil njun marčevski obračun v četrtfinalu državnega prvenstva, danes pa je bil v finalu nemočen. Slatinšek je tako prišel do svojega tretjega zaporednega naslova.

Obračun dveh najboljših članic Slovenije med **Manco Fajmut** (NTK Fužinar) in **Alex Galič** (Tujina) smo tokrat dočkali že v polfinalu. Igralki nista razočarali in sta postregli s super tekmo v kateri je boljši zaključek izvela Fajmutova, ki je slavila z rezultatom **4:2** in 16:14 v šestem nizu. V spodnjem delu žreba si je fi-

nale priigrala **Tamara Pavčnik** (NTK Hrastnik), ki je v polfinalu s **4:1** premagala **Niko Veronik** (NTK Fužinar). Reprizo finala članskega državnega prvenstva je dobila izkušenejša Korosica, ki je slavila s **4:0** in tako kot Slatinšek še tretjič zapored slavila na zaključku sezone.

V mladinskih konkurencah sta naslov osvojila Hrastničana **Darko Jorgić** (NTK Krka) in **Tamara Pavčnik**. Jorgić je s tem osvojil vse republiške turnirje v sezoni 2014/2015 pri mladincih, Tamara pa je v zadnjem poskusu prišla sploh do svoje prve. 16-letnik, ki bo julija na mladinskem evropskem prvenstvu lovil odličje, je na turnirju izgubil vsega en niz proti soigralcu **Aljažu Šmaljciju**, premoč pa potrdil s polfinalno in finalno zmago nad **Erikom Paulinom** (NTK Ilirija) in **Tomom Šfiligojom** (NTK Ilirija). Oba je premagal s **3:0**, pri čemer je Šfiligoju v finalu v tretjem nizu celo zavezal kravato. Pavčnikova je bila v finalu s **3:1** boljša od **Nike Veronik**.

Pri kadetih je popolno domačo sezono s sedmo zmago sklenil **Aljaž Frelj** (NTS Mengeš), potem ko je v finalu s **3:1** ugnal presenetljivega finalista **Luko Breznika** (NTK Fužinar). V finalu kadetinj sta se pomerili **Katarina Stražar** (NTS Mengeš) in **Aleksandra Vovk** (NTK Logatec). Stražarjeva je celotno sezono držala 1. mesto na lestvici, Aleksandra pa si je s fantastičnimi predstavami v letu 2015, ki jih je kronala z današnjo finalno zmago s **3:2**, uspela na zadnjem tur-

nirju zavzeti tudi 1. mesto na končni lestvici. Do tega uspeha je prišla po seriji zmag na državnem prvenstvu, 2. TOP-8 in MASTERSU.

Še največ presenečenj smo videli v konkurenci mlajših kadetov. Pri fantih je zmagal **Jan Jevšnik** (NTK Tempo), potem ko je v finalu s **3:2** premagal **Matijo Novela** (NTK Arrigoni) in se mu tako vsaj malo maščeval za poraz v finalu državnega prvenstva, kjer je Jevšnik zapravil dve zaključni žogici. Prva nosilka turnirja mlajših kadetinj **Lea Paulin** (NTK Arrigoni), ki je pred današnjim turnirjem zmagala na vseh republiških nastopih v letošnji sezoni, je tokrat izpadla že v četrtfinalu in tako na široko odprla vrata preostalim dekletom. Priložnost je najbolje izkoristila **Ina Unger** (NTK Cirkovce), ki je bila v finalu boljša od **Vite Kobetič** (NTS Mengeš).

Na turnirju so nastopili tudi rekreativci in veterani. V kategoriji moški do 50 let je slavil **Lojze Zore**, pri moških na 50 let je bil najboljši **Darijan Vizjak**, pri ženskah pa Barbara **Jančič**.

Turnir sta med drugim obiskala tudi **Bojan Tokić** in **Robson Smrekar**, ki sta najboljšim podelila pokale in tako sklenila domačo namiznoteniško sezono 2014/2015. Tokića in Galičeva že v ponedeljek čaka pot v Baku, kjer se bodo 12. junija pričele prve Evropske igre, mladince in kadete pa čakajo naporne priprave pred julijskim mladinskim evropskim prvenstvom v Bratislavi.

Dolenjci in korošice z drugega planeta!

■ Oste Bakal

Nekoliko pozneje, kot običajno, šele konec maja, se je končal play off v obeh prvih Slovenskih namiznoteniških ligah (SNTL). S tem je bila tudi uradno zaključena 24. sezona ligaškega državnega prvenstva v samostojni Sloveniji, in strinjati se moramo, da je vsaj ko gre za 1. moško ligo, šlo za eno najbolj kakovostnih lig v zadnjih letih. In tisto kar je realno bilo pričakovati se je tudi uresničilo. Že po dveh finalnih tekmah končnice smo dobili nova (stara) državna namiznoteniška prvaka. Igralci Krke in igralka Fužinarja Interdiskonta, ki že nekaj časa tvorijo vrh slovenske klubske bele žogice, so svojo premoč v tem prvenstvu potrdili že po ligaškem delu tekmovanja, ko so dosegli same zmage. Videti je bilo, da so Dolenjci in Korošice, kot gre za domača tekmovanja, bolj kot ne igralci in igralka z drugega planeta.

Podobno kot v finalu, so Novomeščani in Ravenčanke, tudi v polfinalu play offa napredovali že po dveh tekmah, kar pomeni, da Uroš Slatinšek, Darko Jorgić, Neven Karković, Tilen Novak, ter Manca Fajmut, Zala in Nika Veronik, nimajo doraslih nasprotnikov na sončni strani Alp. Res je sicer, kako so nekateri verjeli, da bi lahko Prekmurci ogrozili favorizirane igralce Krke, toda od tega ni bilo nič. Dolenjci so na obeh finalnih dvobojih zaigrali na vso moč in tako enostavno pohodili Prekmurce, ki na dveh tekmah niso uspeli osvojiti niti ene same točke, vsaj proti Krkinem „rezervistu“ Nevenu Karkoviću. Toda hrvaški veteran je potrdil, da je najboljši ko je to najbolj potrebno, o Urošu Slatinšku in Darku Jorgiću pa tako in tako ne gre izgubljati besed, saj sta play off končala neporažena, v finalu pa je kot rečeno, znova svoje dodal nepogrešljivi hrvaški veteran v vrstah Dolenjcev Karković, ki je ve-

čino rednega dela v trenerski vlogi presedel na klopi, mesto za mizo pa prepustil mlademu Tilnu Novaku.

Na povratni tekmi je Dolenjski namiznoteniški center napolnilo veliko število gledalcev, ki so z bučno podporo domače fante popeljali do drugega zaporednega naslova. Če je bila lani finalna serija odločena po treh tekmah, letos dvoma o zmagovalcu ni bilo. Zmago s 5:0 na prvi tekmi v Prekmurju, so Krkaši potrdili z novo vrhunsko predstavo in v še bolj zastrašujočem slogu dobili tudi drugo tekmo. Začel je Karković, ki je z zmago nad Patrikom Sukičem s 3:1 zabil prvi žebelj v krsto gostov, nadaljevala pa sta visoko-motivirana Slatinšek in Jorgić. Prvi je z mize odpihnil najprej Dominika Škrabana in nato Sukiča, drugi pa je Bojana Ropošo premagal s 3:1, pri čemer je četrti niz dobil z rezultatom 11:0. Pri rezultatu 4:0 za domače sta za mizo stopila Karković in Ropoša in Hrvat je naslov prinesel v Novo mesto. Kljub porazu si Prekmurci za letošnjo sezono zaslužijo pohvale, saj so kljub odhodu Mitje Horvata in težki finančni situaciji osvojili pokalni naslov in bili z naskokom druga najboljša ekipa v državi.

Tudi ekipa Ilirije si gotovo zasluži vse pohvale, še zlasti njihov najmlajši prvotimec Tom Šfiligoj, ki sodi med tiste fante, ki bodo s takšnim delom šli po stopinjah Bojana Tokića, Jana Žibrata, Darka Jorgića... Ekipa iz Spodnje Šiške je na prvi polfinalni tekmi play offa celo ogrozila favorizirano Kemo, toda na koncu so slavile izkušnje in tudi ekipna kakovost Prekmurcev. Seveda ne smemo prezreti niti ekipo Letrike, kjer sta mladost in izkušnje v sožitju ponovno prišli v končnico. In če ostanejo v enaki postavi ter s še nekaj mlajših se bo tudi na Goriškem še naprej igral odličen namizni tenis. V tej sezoni so gotovo najbolj razočarani Mariborčani, ki so dosegli

najslabšo uvrstitev v tem tisočletju, a Štajercev nikakor ne gre odpisati. Še eni Štajerci, novinci med prvoli-gaši, igralci Šternmatika izpod Ptuj-ske Gore, so opozorili nase. Kar nekaj časa so Danilo Piljak in soigralci celo razmišljali o play offu. Ni se jim izšlo, a tudi zaradi njih je liga bila bolj izenačena kot mnoge doslej. Solidna je bila tudi druga ekipa Keme, nekoliko manj kot se je pričakovalo pa so dosegli Mengšani. Očitno je, da David Orešnik svoje znanje raje prenaša na mlade igralce in igralka izpod Stola, kot da ga sam kaže za tekmovalno zeleno mizico. Letos se ni izšlo ekipi iz Izole, ki je potem bila neuspešna tudi v dodatnih kvalifikacijah, a z igralcem, kakršen je Erik Paulin, Izolčani gotovo imajo lepo prihodnost. Žal to težko rečemo za enega najboljših slovenskih klubov, ljubljansko Olimpijo, ki že nekaj sezon samo životari.

Pri dekletih so navidezno težje, a prav tako enostavno delo imele Korošice, ki so na Ravnah na Koroškem visoko 5:1 dobile še drugo tekmo finalne serije. Proti gostjam iz Zaloga se Manca Fajmut, Nika in Zala Veronik niso posebej utrudile, a tudi igralka Vesne morajo biti ponosne na prav kar končano sezono. Igralke Fužinarja Interdiskonta so tako prišle do sedmega zaporednega naslova državnih prvakinj. Dominacija Mance Fajmut in njenih soigralk na domačih tleh se je tako za nekaj časa končala s sedmim naslovom. 24-letna Korošica se v prihodnji sezoni seli v 2. Bundesligo, k Saarbrücknu, kjer kruh že vrsto let služi tudi Bojan Tokić. Tako prihodnost Korošic ostaja negotova, a dvojčici Veronik in Asya Kasabova, če bo nadaljevala na Ravnah, spet ostajajo prve favoritinje. V vsakem primeru pa se odpirajo vrata tudi drugim ekipam, ki bodo želele prekiniti vladavino Fužinarja Interdiskonta, ki traja že vse od sezone 2008/09, ko so državni naslov prevzele od igralk NTK Iskra Avtoelektrika.

Povratna finalna tekma se je sicer končala s pričakovano zmago Korošic, naslov pa je priigrala Nika Veronik, ki je z 11:9 v petem nizu premagala prvo igralko Vesne Ivano Zero. Dve točki sta prispevali Fajmu-

tova in Nika, eno pa je dodala še Zala Veronik, ki je v svoji prvi tekmi sicer priznala premoč Zeri. Varovanke Bojana Paviča so lahko s sezono izredno zadovoljne in bodo tudi prihodnje leto vsekakor krojile vrh slovenske lige. Tokrat ni šlo, morda pa bodo Ivana Zera, Kristina Rahotin, Rebeka Lukič, Tjaša Supanič in Špela Trelec prihodnjo sezono stopile še stopničko višje. Tam bo znova tudi Arrigoni, če bo znova v svojem slogu zaigrala mlada mamica Jana Ludvik ter še četrti ekipa iz play offa, NTK Muta, ki v svojih vrstah ima veliko mladih in kakovostnih igralcev. Tudi Ptujčank ne kaže pozabiti, enako niti ekipe Logatca, ki je letos dosegla manj kot je bilo pričakovati, toda brez Nine Zupančič le ni šlo. Le Kajuhovke nekoliko zaostajajo, a če bi pogostejše zaigrala tudi izkušena Špela Polončič, bi na kontu ekipe s Kodeljevega bilo vsaj nekaj točk.

Ob odhodu iz slovenskega namiznega tenisa je Manca Fajmut, z naskokom, znova osvojila tudi nagrado za najkoristnejšo igralko sezone s končnim izkupičkom zmag in porazov 35:0, pri čemer je izgubila vsega osem nizov. Enako, poleg ekipnega odlikovanja, je tudi Uroš Slatinšek še tretjič zapored in skupno petič v zadnjih šestih letih prejel nagrado za najboljšega igralca 1. SNTL za moške. V letošnji sezoni je skupaj s končnico prvenstva nanizal 51 zmag in 2 poraza (oba v rednem delu sezone proti Patriku Sukiču in Tomu Šfiligoju). Drugi najkoristnejši igralec lige je bil Urošev soigralec in učenec, Darko Jorgić z 39:3.

Nižje lige stagnirajo

Ko gre za drugo žensko SNTL, ter drugo in tretjo moško STNL, ne moremo mimo dejstva, da stanje ni bleščeče. Ponekod se ubadajo s pomanjkanjem interesa med mladimi, da bi lahko sploh sestavili ekipe za tekmovanja, drugod pa so problemi še večji. Pomanjkanje financ je namreč mnoge klube pahnilo v pozabo, med njimi tudi nekatere nekdanje državne prvake (moški ekipi Lendave in Radgone, ženski ekipe Olimpije in Merkurja), pa Semedela, Radlje ipd. Žalosten je tudi primer NTK Sobota, kjer so nekoč imeli

celo armado mladih igralcev, danes pa v 2. ligi, za ekipo morata nastopati že Abrahamovca Vinčec in Močan. Ob vsem tem niti ne preseneča, da zlasti v ženski konkurenci ne moremo niti sestaviti druge ligo. Ko bi 1. SNTL bila z desetimi ekipami, potem bi samo še štiri, a kljub temu bi kazalo kompletirati 1. ligo. Če nekateri klubi ne bi imele dve ali celo tri ekipe (Kema, Krka, Kajuh Slovan, Logatec), potem bi nižje lige bile še bolj zdesetkane.

Kakorkoli že, tudi v nižjih ligah ni vse tako črno, saj v nekaterih klubih dobro delajo in tako nekaj ekip dosega temu ustrezne rezultate. Najboljši primer so: Krka, Fužinar Interdiskont, Mengeš, Vesna in tudi Kema. Vse omenjene ekipe so uspešne tudi v nižjih ligah. Zato niti ne preseneča napredovanje druge ekipe Krke in Fužinarja Interdiskonta v elitno družino. Prav tako je iz 3. lige napredovala moška ekipa Vesne. Letrika, ki je pred letom dni prostovoljno zapustila elitno družino je potrdila, da je najboljša v 2. ligi, vprašanje pa je ali se igralke iz Vrtojbe vračajo v 1. ligo. Enako ni znano kako bo z ekipama iz Križe in Puconcev, ki bi realno lahko napredovali v najvišjo ligo. Zame bi bilo najbolj zadovoljivo, če bi vse tri prvouvršene ekipe napredovale v 1. ligo, iz nje pa naj ne izpade nihče. Boljše je namreč, da je prva liga kompletna, saj bo več kakovostnih tekem koristilo tudi ekipam, ki niso dorasle najboljšim ekipam. Ob tem ni velike razlike v stroških med prvo in drugo ligo, kajti v obeh primerih je potrebno potovati po vsej državi.

Mogoče pa bi vsaj 2. žensko in 3. moško ligo morali nekoliko spremeniti. Predvsem bi turnirski sistem igranja gotovo znižal stroške tekmovanja. A tukaj so odgovorni predstavniki različnih komisij in IO NTZS, ki bodo vedeli razmisliti in v sodelovanju s klubi, predlagali boljše rešitve. Vsem naj bo v ospredju razmislekov dobrobit slovenskega namiznega tenisa, ne pa samo ozki klubski ali bog ne daj, celo osebni interesi posameznikov.

Kako naprej?

Vsi tisti, ki imajo radi belo žogico, in želijo dobro slovenskemu na-

miznemu tenisu, so imeli srečo, ko so pred leti na čelo Namiznoteniške zveze Slovenije pripeljali nekdanjega več kot solidnega igralca, mag. Marjana Hribarja. Zlasti z njegovim prihodom na vrh NTZS, novimi prijemi, zanimivimi in kakovostnimi projekti ter njegovim zaupanjem v sodelavce, se je marsikaj spremenilo na bolje. Mladi dosegajo vrhunske rezultate na mednarodni sceni, tudi Zveza pridobiva na veljavi v najvišjih mednarodnih krogih, dobili smo kakovosten Namiznoteniški center na Otočcu, mnoge zamere iz preteklosti so pozabljene... Torej vse gre na boljše, in sedaj tega nikakor ne smemo zapraviti. Le s skupnimi močmi in po možnosti tudi pomočjo klubom, lahko samo nadgrajujemo to kar imamo, in se nam ni treba bati za prihodnost. Če bo klima pozitivna se bodo tudi rezultati na največjih mednarodnih tekmovanjih samo še stopnjevali. S tem pa tudi možnost trženja, kajti brez denarja namizni tenis na sončni strani Alp vseeno nima prihodnosti in perspektive. Žal!

Dosedanji državni prvaki

V Sloveniji je po osamosvojitvi, leta 1991 odigranih 24 ligaških državnih prvenstev, in zanimivo; naslove državnih prvakov je tako pri fantih kot pri dekletih osvajalo po šest ekip. Pri fantih sta največ kron osvojila ŽNTK Maribor (9) – najboljši na začetku tega tisočletja, in ljubljanska Olimpija (7) – najboljša tik po osamosvojitvi države, pri dekletih pa Fužinar Interdiskont z Raven na Koroškem (7) – ne premagljiv v zadnjih sedmih sezonah, in Ilirija iz Ljubljane (6) – najboljša v devetdesetih letih prejšnjega stoletja.

Dosedanji osvajalci državnih naslovov – ekipno, moški: ŽNTK Maribor 9, Olimpija (Ljubljana) 7, Kema Puconci 3, Arcont Radgona in Krka (Novo mesto) po 2, LM KO Lendava 1.

Dosedanji osvajalci državnih naslovov – ekipno, ženske: Fužinar Interdiskont 7, Ilirija (Ljubljana) 6, Iskra Avtoelektrika Vrtojba 5, Olimpija (Ljubljana) 3, Kajuh Slovan (Ljubljana) 2, Merkur Kranj 1.

Nacionalni namiznoteniški trening center Slovenije

■ Jože Urh

NT center je v sezoni 2014-15 pričel z delovanjem v naslednji sestavi:

Igralci: Manca Fajmut, Ludvik Peršolja, Darko Jorgič, Deni Kožul, Peter Hribar, Aljaž Šmaljcelj in Tilen Novak

Vodja centra: Jože Urh

Pedagoški vodja: Sajda Slatinšek

Psiholog: Aleš Vičič s sodelavci

Kondicijski trener: Mate Lejo in Matej Gliha

Vodja NT meritev: Mitja Samardžija

NT center že drugo leto zapored uspešno deluje v Novem mestu. Treningi tudi v letošnji sezoni potekajo po programu. Vsi igralci jih vestno izpolnjujejo. Treningi potekajo od ponedeljka do četrтка v popoldanskem in od torka do petka v dopoldanskem času. Igralci opravijo vsakodnevni popoldanski trening in 2-3 treninge v dopoldanskem terminu. Do določenih razhajanj lahko prihaja le zaradi določenih šolskih obveznosti in tekmovanj.

Vsi igralci so se privadili na novo življenjsko okolje, sama atmosfera med je pozitivno naravnana.

Med letom so se nam na treningu pridružili tudi nekateri drugi slovenski in tuji igralci. Tako je reden gost na treningu **Ožbej Poročnik**, občasno pa so se nam pridružili tudi naslednji igralci: **Erik Paulin, Katrina Sterchi, Alex Galič, Nika in Zala Veronik, Katarina Stražar, Ana Tofant, Tilen Cvetko, Tamara Pavčnik, Jana Tomazini, Črt Grm Urbančič, Uroš Slatinšek** ter igralke in igralci iz dveh zagrebških klubov iz sosednje Hrvaške (**Dr. Časl in Večernji list**) s katerimi redno sodelujemo. V mesecu maju je bila na obisku tudi reprezentanca **San Marina** in angleški mladinski reprezentant **Sam Mabey**.

Celotna skupina ima 1x tedensko **kondicijsko vadbo** pod vod-

stvom kondicijskega trenerja **Mate Leja in Mateja Glihe** v Športnem studiu Nina. Mirno lahko trdim, da smo našli vrhunske strokovnjake na tem področju. Fizična priprava naših igralcev se je v tem obdobju bistveno izboljšala.

Tudi na področju psihološke priprave redno sodelujemo s psihologom Alešem Vičičem in njegovimi sodelavci. Igralci imajo 1-2x mesečno individualno psihološko pripravo.

Na področju športno medicinskih meritev smo v letošnjem letu naredili velik premik naprej. Po dolgih letih so končno so tudi slovenski namiznoteniški igralci lahko prišli do kvalitetnih športno medicinskih meritev. Bili smo ena redkih panog, ki tega do sedaj še ni imela sistematično urejeno. Meritev niso opravili samo tisti, ki so v NT centru, temveč tudi ostali najboljši. NTZS je navezala stik z g. **Mitjo Smardžijo**, ki je te meritve opravil in v parih dneh poslal rezultate, obenem pa tudi že korekcijske vaje za vsakega posameznika.

Glede **šolskih obveznosti**, sva s **Sajdo Slatinšek** v rednih stikih, s šolskimi koordinatori, tako da vse probleme rešujemo kar se da sproti.

Kakšna je vizija NT Centra v prihodnosti?

Na zadnjih dveh Evropskih prvenstvih za mladino so naši predstavniki dosegli vrhunske rezultate. Na zadnjem Evropskem prvenstvu so naši kadeti, mladinci kot tudi mladinke dosegle izjemen uspeh. V letošnji sezoni je bila naša mladinska ekipa na zelo močnih mednarodnih tekmovanjih kar trikrat srebrna. To se do sedaj še ni zgodilo nikoli. Pri vseh teh vrhunskih rezultatih, pa so nedvomno pomembno vlogo igrali ravno igralke in igralci, ki so lansko sezono trenirali v NT centru.

In ravno zaradi teh odličnih rezultatov, te mlade perspektivne generacije, moramo vztrajati pri delovanju tega centra tudi v bodoče. Ta center je naša identiteta. V tem centru mi sami skrbimo za naše igralce, ne pa neki tujci in mi sami odločamo, kdaj bodo naši igralci ta center prerasli in ga nekoč tudi zapustili. Za nobeno ceno ne smemo več dovoliti, da se naši najboljši in najbolj talentirani igralci, sami brez kontrole in brez programa potikajo po nekih tujih centrih in da z njimi delajo neki trenerji, brez našega vpliva. Zavedati se moramo, da nihče ne bo delal namesto nas.

Situacija v slovenskih klubih ni rožnata. Posebej še za igralce, ki so talentirani in imajo veliko ambicij. Takšni igralci v določenih trenutkih prerastejo situacijo, trenerji v klubih pa nimajo niti časa ali volje ali pa tudi znanja, da bi se z njimi ukvarjali individualno. Da je temu res tako, govori tudi podatek, da je po zaprtju NT centra leta 2007, ko so bili vsi naši namiznoteniški upi ponovno položeni v roke klubom in njihovim trenerjem, danes slovenska moška reprezentanca še vedno ista kot takrat (izjema je Žibrat, ki pa je veljal za enega največjih evrop-

skih talentov, zato je njegov preboj v reprezentanco nekaj normalnega), pri ženskah pa smo ostali praktično samo na Galičevi in Fajmutovi, če odštejemo Jano Tomazini, ki praktično že končuje kariero. Se pravi, da zamujamo z uspešnim pomlajevanjem. To pomeni, da bi mladi igralci tudi rezultatsko lahko že bili blizu starejšim in izkušenejšim. V praksi temu ni tako. Imamo zelo staro moško reprezentanco in pa žensko s kadrovskimi problemi. Če bi čakali še naslednjih sedem let, bi s takim delom izginili z obličja namiznoteniškega zemljevida.

NT center danes deluje z minimalnimi stroški. Samo za primerjavo pa lahko podam podatek, da bivanje v enem od znanih nemških centrov stane igralca letno 15.000-Eurov. Približno toliko stane bivanje in hrana za 4 igralce in za enega trenerja na letni ravni v našem NT centru.

Namen NT centra je, da ta postane nadgradnja klubskega dela za tiste igralce, ki bi si želeli od namiznega tenisa nekaj več, ki bi imeli za cilj preboj v svetovni in evropski namizni tenis. Vemo, da je v Sloveniji sistem financiranja klubov s strani občin tesno povezan z masovnostjo. Trenerji

Na Otočcu je vedno fajn!

Pustolovski park, nov termalni bazen, tenis, kolesarjenje, skike, golf, sprehodi ob reki Krki in še 15 drugih atraktivnih poti za zanimivo potepanje po Dolenjski.

Idealno za oddih z družino, v dvoje ali z veselo družbo.

Med šolskimi počitnicami bivajo otroci **brezplačno!**

Hoteli Otočec | T: 08 20 50 310 | E: booking@terme-krka.si | www.terme-krka.si

TERME KRKA

morajo imeti številčno močne skupine, to pa ima za posledico pomanjkanje časa za individualno delo in nadgradnjo posameznih igralcev. S prehodom v NT center bi se ta stvar za igralce lahko bistveno izboljšala.

NT center **je odprt za vse najboljše igralke in igralce in njihove trenerje iz cele Slovenije.** Lahko pridejo kadar želijo, le da se zaradi lažje organizacije dela, prej najavijo. Stroški bivanja v dijaškem domu so res minimalni, dobijo pa zelo kvaliteten trening.

Navezujemo stike tudi z ostalimi reprezentancami in klubi iz tujine in s tem omogočamo našim igralcem v NT centru, še dodano vrednost na že tako kvaliteten trening.

V naslednji sezoni pričakujem, da se bomo ponovno aktivno vključili v **iskanje novih kandidatov.** Mislim, da je nekaj igralk in igralcev zanimivih. Predvsem je nekaj zanimanja tudi s strani igralcev iz tujine, ki bi radi prišli živeti in trenirati v naš NT center.

V vsakem primeru pa bo potreben tudi **lasten vložek s strani igralcev.** Vendar pa menim, da glede na vse to, kar NT center igralcem, poleg samega treninga, nudi to ne bi smel biti tako velik problem.

V samem procesu bo potrebna tudi konstantna in kvalitetna **pomoč pri izvajanju trenažnega procesa.** Če smo v teh dveh letih delali ogromno na odpravljanju tehničnih pomanjkljivosti in na izboljšanju posameznih tehničnih elementov, bomo v prihodnje morali začeti delati več na individualnih taktičnih variantah vsakega posameznika, ob tem pa ne zanemariti tehničnega dela. Za takšno dela sta v dvorani potrebna visoko usposobljena 2 trenerja.

Cilj NT centra v Novem Mestu je, da postane največji in najboljši mednarodni namiznoteniški center v tem delu Evrope. S tem bi postal tudi samozadosten, kar bi pomenilo, da bi se lahko nekega dne preživljal samostojno. Da bi se lahko ti uresničilo, bo potrebna jasna in dolgoročna vizija in veliko napora s strani vseh, ki so zadolženi za delovanje NT centra. Osebnostno mi idej ne manjka. Opravljam veliko razgovorov, tudi na mednarodni ravni.

Državno prvenstvo veteranov in rekreativcev v namiznem tenisu cerknica 2015

■ Janez Zore

Vsoboto, 25. 4. 2015, je namiznoteniški klub PPK Rakek v športni dvorani osnovne šole v Cerknici, organiziral Državno prvenstvo za veterane in rekreativce v namiznem tenisu. Kljub lepi, sončni soboti se je tekmovanja udeležilo skoraj 150 igralcev iz cele Slovenije. Nastopali so v naslednjih starostnih kategorijah :

- moški do 40 let
- moški od 40 do 50 let
- moški od 50 do 60 let
- moški od 60 do 65 let
- moški od 65 do 70 let
- moški od 70 do 75 let
- moški nad 75 let
- moške dvojice – 6 različnih starostnih kategorij

Ženske so nastopale v kategoriji posamezno do 50 let in nad 50 let

ter v enotni kategoriji ženskih dvojic. Na koncu je sledilo še tekmovanje mešanih dvojic.

Omeniti moramo najboljše :

- Tim Fridrih, Bojan Pavič, Darijan Vizjak, Fredi Vodušek, Igor Varl, Dušan Bažato, Jože Hafner, Tanja Ban in Milana Krmelj ;

Po končanem tekmovanju je sledila podelitev priznanj najboljšim igralcem za jakostno lestvico. Končni rezultat je seštevek sedmih turnirjev v sezoni 2014/2015. Igralec, ki se je udeležil vsaj 3 turnirjev je prejel spominsko majico. Posebne nagrade je bil deležen najstarejši udeleženec turnirjev, Boris Kosovel iz Nove Gorice, ki šteje že čez 80 let.

Sledila je še podelitev pokalov najboljšim igralcem na Državnem prvenstvu, nato pa je še dolgo v noč sledila analiza tekmovanja.

Foto: arhiv Janez Zore

Tradicionalno srečanje Ljubljana – Zagreb

■ Janez Zore

Vsoboto, 30. 5. 2015, je v športni dvorani Krim Galjevica v Ljubljani potekalo 37. tradicionalno srečanje mest med Zagrebom in Ljubljano v namiznem tenisu. Pred začetkom dvoboja sem pozdravil goste iz Zagreba, še posebej predsednika Sokaz-a, g. Đura Paherja, kakor tudi ostale: domače igralce, sodnike in gledalce.

V kategoriji moških do 50 let je z odliko svoje delo opravil Bojan Pavič. V posameznih dvobojih je premagal vse tri nasprotnike. Lojze Zore in Matevž Žgank sta dodala vsak po dve zmagi ter skupaj dvojice. Končni rezultat je bil 8 : 2 za Ljubljano.

V ženski kategoriji so Ljubljano zastopale: Doris Lesnik, Janja Lebarič in Martina Komovec. Takoj je bilo jasno, kdo je favorit. Že po prvem krogu je bilo 3 : 0 za ljubljankanke. Kljub porazu v dvojicah so pripeljale dvoboj na končni rezultat 7 : 3 za ekipo Ljubljane.

V moški kategoriji nad 50 let so bili dvoboji zelo izenačeni. V postavi Darijan Vizjak, Erih Günther in Igor Vinčec, je ljubljanska ekipa osvojila 4 zmage, gostje pa 6 zmag.

Foto: Janez Zore

V skupnem seštevku je po dolgem času zmagala ekipa Ljubljane 2 :1 .

Po končanem dvoboju je sledilo zaslužen kosilo, kjer smo še dolgo v sončno popoldne delali analizo dvobojev.

KAMORKOLI Z ZAVAROVANJEM TUJINA.

Sklenite zavarovanje z medicinsko asistenco v tujini in se izognite visokim stroškom zdravljenja.

Počitnice ne gredo vselej po vašem načrtu. Zavarovanje vam zagotavlja dodatno varnost v primeru zdravstvenih težav ter krije morebitne stroške zdravstvenih storitev.

SUPER DARILLO
OB SKLENITVI*

tujina
www.vzajemna.si

* letnega zavarovanja Multitrip

www.vzajemna.si ☎ 080 20 60

VZAJEMNA
zdravstvena zavarovalnica

V Laškem znova z rekordno udeležbo

■ Matija Krnc

Dvanajsti tradicionalni mednarodni odprti turnir za invalide v Laškem je znova dokazal, da se večina udeležencev, ki so že bili na tem tekmovanju, izredno rada vrača v Slovenijo tako zaradi odlične organizacije turnirja kot tudi zaradi prijaznih domačinov. Ob dejstvu, da gre za predolimpijsko leto, ko se vsi nastopajoči trudijo za osvojitve kar največ točk in s tem tudi za vozovnico za Paraolimpijske igre, je bilo pričakovati znova rekordno udeležbo, vendar tako številnih prijav organizatorji niso pričakovali. Več kot 400 tekmovalcev iz 49 držav je organizatorje prisililo v kombinirano izvedbo tekmovanj, saj ekipnih dvobojev s predtekmovanjem in zaključnimi boji v predvidenem urniku nebi uspeli izvesti.

Tako kot vedno, je tehnično izvedbo tudi tokrat prevzela Zveza za šport invalidov Slovenije – POK ob sodelovanju z Namiznoteniško zvezo Slovenije, ki zagotavlja, da tekmovanje poteka brez večjih zapletov in težav. Izkušeni domači ekipi so se tokrat pridružili še Simon Jacky iz Francije kot vrhovni sodnik, ter Jim Kenny iz Anglije kot tehnični

delegat in Wim Kivits iz Nizozemske kot njegov pomočnik. Vsi so izredno pohvalili uigranost domače ekipe, v kateri so skrb za 15 domačih in 55 mednarodnih sodnikov iz tujine skrbeli Aleš Šuštaršič, Milana Krmelj in Matija Krnc. Tako vodstvo tekmovanja kot tudi delegati iz posameznih držav so ob zaključnih podelitvah nagrad najboljšim samo hvalili organizacijo prireditve.

Še posebno pohvalo je zapisal Jim Kenny kot tehnični delegat prireditve, kar bo vsekakor vplivalo na kandidate pri odločitvah za evropska in svetovna prvenstva, ki naj bi jih v prihodnje organizirali v Sloveniji.

Kamenček v mozaik uspešne izvedbe je prispeval tudi predsednik vlade Republike Slovenije dr. Miro Cerar, ki je najprej obiskal slovenske tekmovalce, na podelitvi pa spregovoril vsem udeležencem te uspešne prireditve.

V tekmovalnem delu so bili zmagovalci veliko bolj razkropljeni kot pretekla leta, le da se slovenski tekmovalci in tekmovalke niso uvrstili v zaključne boje za kolajne, saj je po odpovedi obeh najboljših Mateje Pintar in Andreje Dolinar kar majhna vrzel v domačih tekmovalnih vrstah.

Foto: Arhiv NTZS

Tudi tokrat ne gre pozabiti odličnega sodelovanja s Thermano Laško, ki je glavni pokrovitelj tekmovanja. Tako direktor kot župan sta vsem udeležencem zaželela dobrodošlico in hkrati na zaključni slovesnosti, na kateri so dobili najboljši zaslužene kolajne, znova povabila vse v Laško na 13. ponovitev turnirja. Prepričani smo, da se je tak pristop k organizaciji tekmovanja izkazal kot odlična kombinacija sodelovanja gospodarstva in športa, zato se ni treba bati, da se tudi prihodnje leto najboljši namiznoteniški športniki invalidi znova nebi srečali v dvorani Tri lilije v Laškem.

»Odlična izvedba tekmovanja v Laškem je za NTZS le spodbuda več, da se v Slovenijo vrneti tudi drugi dve odprti prvenstvi, tako za člane kot mladince.« je na podelitvi pohvalil organizatorje mag. Marjan Hribar, predsednik NTZS.

Foto: Arhiv NTZS

Manca Fajmut v novi sezoni v tujino

■ Matija Krnc

V zadnjih letih najboljša igralka v Sloveniji zapušča domači Fužinar Interdiskont in se podaja s trebuhom za kruhom kot njene predhodnice Biljana Todorovič, Martina Safran Pohar, Jana Tomazini in Alex Galič. Z razliko od nekaterih drugih, bo Manca še vedno trenirala v Sloveniji v trening centru na Otočcu in se le vozila na tekme druge nemške ženske lige, kjer bo nastopala za ATSV Saarbrücken. Čeprav iz istega mesta kot Bojanov klub, pa sta to dva različna kluba, z različnimi tekmovalnimi cilji in uspehi.

»Enkrat moraš narediti ta korak, in mislim, da je pravi čas. Zaključujem šolanje, saj mi manjkajo le še trije izpiti, ki jih bom opravila še to poletje, potem pa mi ostaja le še diploma. Zato se mi je zdelo, da moram izkoristiti priložnost, ki se mi je ponudila. Ekipa deklet je mlada in prepričana sem, da se bomo dobro

ujele. Nisem zahteven tip, Luxemburžanko Tessy Gonderinger s katero bom v ekipi pa že poznam. Ker bom igrala na poziciji ena, upam da bom upravičila zaupanje. Ostale tri v ekipi bodo domačinke, tako da cilja-

mo visoko.« je z nasmehom, tako kot vedno, strnila svoje misli po tretji zaporedni zmagi na masters turnirju in nadaljevala: »Za odhod v tujino sem se odločila, saj nameravam ostati v namiznem tenisu tudi po koncu igranja. Glede na možnosti so v tujini za delo veliko večje kot pri nas, vendar bi nekaj let še rada igrala in si pridobila še nekaj dodatnih izkušenj. Le kakovostni dvoboji zagotavljajo poleg kakovostnega treninga napredek. In občutek imam, da lahko še napredujem. Dobro delo v centru se je obrestovalo, kar navsezadnje kažejo tudi rezultati, še posebno tisti iz zadnjega svetovnega prvenstva v kitajskem Suzhuj, ko sem se uvrstila med najboljših 64. Ta rezultat veliko več pove kot naslov državne prvakinja.« je zajela sapo vedno nasmejana Korošica. »Upam, da mi bo tudi zdravje služilo, saj je to za vsakega športnika najbolj pomembno.« je strnila misli in odhitela na podelitev nagrad najboljšim.

Napis na majici, ki jo je nosila Manca ob zaključku Mastersa pa je zgovorno povedal vse o Mancini Fajmut.

BTC CITY

LIVE

IZ MESTA 360° V ŽIVO

MESTO PRILOŽNOSTI

BLAGOVNA ZNAMKA BTC CITY SI JE V DVAJSETIH LETIH IZBORILA
SVOJE MESTO V SLOVENSKEM MARKETINŠKEM PROSTORU.
DANES NE OZNAČUJE LE NAJVEČJEGA NAKUPOVALNEGA SREDIŠČA.

BTC CITY POSTAJA POMEMBEN POSLOVNI CENTER,
MESTO S ŠPORTNIMI, KULTURNIMI IN ZABAVNIMI VSEBINAMI
TER PROSTOR USTVARJALNIH IN POSLOVNIH ZAMISLI.

PRAV ZATO BO BLAGOVNA ZNAMKA BTC CITY V PRIHODNJE
USMERJENA V USTVARJANJE PRILOŽNOSTI ZA KAKOVOSTNO
ŽIVLJENJE, NAPREDNE IDEJE IN NOVE VIZIJE.

Namiznoteniška zveza Slovenije
se zahvaljuje svojim partnerjem za podporo:

